

Verschillen in de satisfactie van basisbehoefte en intrinsieke motivatie tussen beach- en zaalvolleybal

Nadine Isa Schonewille

Studentnummer: s3930637

Afdeling Psychologie, Rijksuniversiteit Groningen

PSB3A-BT15: Bachelor These

Groep 4 & 5

Begeleider: prof. dr. Nico W. van Yperen

Tweede beoordelaar: prof. dr. Arie Dijkstra

In samenwerking met: Kerine Margaretha Sandker

14 februari 2022

Een scriptie is een proeve van bekwaamheid voor studenten. De goedkeuring van de scriptie is het bewijs dat de student over voldoende onderzoeks- en rapportagevaardigheden beschikt om af te studeren, maar biedt geen garantie voor de kwaliteit van het onderzoek en de resultaten van het onderzoek als zodanig, en de scriptie is daarom niet per se geschikt als academische bron om naar te verwijzen. Als u meer wilt weten over het in deze scriptie besproken onderzoek en de daarop gebaseerde publicaties waarnaar u zou kunnen verwijzen, neem dan contact op met de genoemde begeleider.

Differences in the satisfaction of the basic needs and intrinsic motivation between beach- and indoor volleyball

Abstract

In this research, the differences between beach- and indoor volleyball are investigated by means of a sports-motivation questionnaire. The questionnaire was administered online to 52 beach- and indoor volleyball players by means of a convenience sample. Specifically, this study assumes that satisfaction with the need for autonomy is higher for beach volleyball, while satisfaction with the need for belonging is higher for indoor volleyball. It is assumed that the relationship between the satisfaction of the need for autonomy and intrinsic motivation is stronger in beach volleyball, while the relationship between the satisfaction of the need for belonging and intrinsic motivation is stronger in indoor volleyball. After performing a MANOVA and a multiple linear regression, it was found that only the need satisfaction of belonging was indeed higher for indoor volleyball than for beach volleyball. The groups did not differ on need satisfaction of autonomy, nor were there any differences in the relationship between the need satisfaction and intrinsic motivation. Because no causal conclusions can be drawn in this study, further research is needed to find out whether our supposed explanations for the differences in the satisfaction of the need of belonging are valid. This information is important for coaches and athletes to achieve as much intrinsic motivation as possible. If it is clear what causes the differences in satisfaction of the need of belonging, coaches can adjust the training sessions accordingly per volleyball type, in order to get the best out of the beach- or indoor volleyball player.

Keywords: volleyball, basic needs, intrinsic motivation

Samenvatting

In dit onderzoek wordt er door middel van een Sportmotivatie-vragenlijst onderzocht wat de verschillen zijn tussen beach- en zaalvolleybal. De vragenlijst is door middel van een gemakssteekproef online afgenomen bij 52 beach- en zaalvolleyballers. Specifiek wordt in dit onderzoek verondersteld dat satisfactie van de behoefte aan autonomie hoger is bij beach, terwijl de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid hoger is bij zaal. Daarbij wordt verondersteld dat de relatie tussen de satisfactie van de behoefte aan autonomie en intrinsieke motivatie sterker is bij beachvolleybal, terwijl de relatie tussen de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid en intrinsieke motivatie sterker is bij zaalvolleybal. Na het uitvoeren van een MANOVA en een multipele lineaire regressie, bleek dat alleen de behoeftesatisfactie van verbondenheid inderdaad hoger is bij zaalvolleybal dan bij beachvolleybal. Op behoeftesatisfactie van autonomie verschilden de groepen niet en ook waren er geen verschillen wat betreft de relatie tussen de behoeftesatisfacties en intrinsieke motivatie. Omdat er in dit onderzoek geen causale conclusies getrokken kunnen worden, is er verder onderzoek nodig om uit te zoeken of onze veronderstelde verklaringen voor de verschillen in satisfactie van de behoefte aan verbondenheid, kunnen kloppen. Deze informatie is belangrijk voor coaches en sporters om zoveel mogelijk intrinsieke motivatie te behalen. Als er duidelijk is waardoor de verschillen in satisfactie van de behoefte aan verbondenheid ontstaan, kunnen coaches de trainingen hierop aanpassen per volleybal-soort, om op deze manier het beste uit de beach- of zaalvolleyballer te halen.

Trefwoorden: volleybal, basisbehoeftes, intrinsieke motivatie

Verschillen in de satisfactie van basisbehoeftes en intrinsieke motivatie tussen beach- en zaalvolleybal

Hoe kan het dat er verschillen zijn tussen mensen op het gebied van sporten? Het ene individu is erg gemotiveerd om te sporten en het andere individu sport, door bijvoorbeeld een gebrek aan motivatie of enthousiasme, helemaal niet. Daarnaast hebben mensen voorkeuren voor welke sport zij beoefenen, hoe kan het dat deze verschillen bestaan? Deze vragen zijn onder andere te beantwoorden met de *Basic Psychological Need Theory* van Ryan et al. (1985). Deze theorie is één van de zes mini-theorieën van de zelf-determinatie theorie. Volgens deze theorie bezit elk mens drie basis psychologische behoeften: behoefte aan autonomie, behoefte aan verbondenheid en behoefte aan competentie. Volgens Ryan et al. (2000) zijn deze drie basisbehoeften essentieel voor het menselijk functioneren en ontwikkelen. Deze theorie stelt dat de intrinsieke motivatie van mensen afhankelijk is van de mate van satisfactie (vervulling) van deze behoeftes. Hoe meer satisfactie van deze behoeftes bij het uitvoeren van de activiteit, hoe meer intrinsieke motivatie de persoon heeft voor de desbetreffende activiteit. De zelf-determinatie theorie is toe te passen op veel verschillende contexten, waaronder de sport-context, zoals in dit onderzoek gedaan is. De onderzoeksvraag van dit onderzoek is: 'Wat zijn de verschillen tussen beach- en zaalvolleybal in de satisfactie van de basisbehoeftes verbondenheid en autonomie van de zelf-determinatie theorie, en zijn er verschillen tussen deze sporten wat betreft de relaties tussen satisfactie van deze behoeftes en intrinsieke motivatie?'.

Behoeftesatisfactie en intrinsieke motivatie

De drie basisbehoeften van de *Basic Psychological Need Theory* (Ryan et al., 1985) zijn dus de behoefte aan autonomie, de behoefte aan competentie en de behoefte aan verbondenheid. Volgens Chen et al. (2015) wordt met behoefte aan autonomie bedoeld dat het individu het gevoel van zelf-determinatie, volledige bereidheid en wilskracht heeft tijdens het

uitvoeren van de activiteit. De behoefte aan competentie wordt vervuld als het individu zich capabel en effectief genoeg voelt om de gewenste uitkomsten van de activiteit te behalen, hier worden in dit onderzoek geen verschillen op verwacht dus wordt verder niet onderzocht. Tot slot gaat de behoefte aan verbondenheid over het ervaren van intieme en oprechte connecties met anderen tijdens het uitvoeren van de activiteit (Chen et al., 2015).

Het vervullen van de drie basisbehoeften is geassocieerd met intrinsieke motivatie (Warburton et al., 2020). Volgens Deci et al. (2000) heeft intrinsieke motivatie betrekking op activiteiten die uitgevoerd worden voor 'hun eigen plezier', of omdat ze plezier of interesse met zich meebrengen. Het plezier die deze activiteiten brengen, is niet afhankelijk van externe straffen/beloningen en/of druk. Intrinsieke motivatie is hoogstwaarschijnlijk verantwoordelijk voor een belangrijk deel van het menselijke leren over de gehele levensduur, tegenovergesteld aan het extern gemandateerde leren (Ryan et al., 2017). Intrinsieke motivatie is geassocieerd met meer positieve emoties tijdens het uitvoeren van de activiteit, meer creatieve output, diepere verwerking van informatie en meer duurzame volharding (Deci et al., 2014; Ryan et al., 2000).

In de schoolsetting bleek dat wanneer studenten autonoom gemotiveerd werden, zij meer moeite en energie in de activiteit stopten (Léon et al., 2015). Dit is in lijn met de bewering van Ryan et al. (2000) dat meer autonomie satisfactie leidt tot meer (intrinsieke) motivatie. Ook uit het onderzoek van Sheehan et al. (2018) bleek dat satisfactie van de behoefte aan autonomie een positieve relatie had met intrinsieke motivatie. Studenten lieten minder intrinsieke motivatie zien bij een daling van de kwaliteit van de relatie met hun leraren, dus bij een afnemende satisfactie van de behoefte aan verbondenheid (Feldlaufer et al., 1988; Hirsch et al., 1987). Zodra de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid hoger was, lieten studenten juist een hogere kwaliteit van intrinsieke motivatie zien in de school- (sport)setting (Patrick et al., 1997; Xiang et al., 2017). Deze onderzoeken laten zien dat de

satisfactie van de behoeftes ook apart van elkaar een positieve relatie hebben met intrinsieke motivatie.

Verschillen tussen beachvolleybal en zaalvolleybal

Dit onderzoek is gericht op de verschillen tussen beachvolleybal en zaalvolleybal met betrekking tot de *Basic Psychological Need Theory* (Ryan et al., 1985): Zijn er verschillen in behoefte satisfactie tussen de beach- en zaalvolleybalspelers? De focus ligt hierbij specifiek op de basisbehoeftes verbondenheid en autonomie. Deze keuze is gemaakt omdat de verwachting is dat er bij deze twee basisbehoeftes verschillen zijn te vinden tussen de beachvolleyballers en zaalvolleyballers.

Verschillen in behoefte aan verbondenheid

Als je beachvolleybal en zaalvolleybal vergelijkt is één van de grootste verschillen tussen deze twee sporten het aantal spelers in het veld. Bij beachvolleybal wordt er in het veld gespeeld met tweetallen en bij zaalvolleybal wordt er gespeeld met teams van zes personen. In een onderzoek van Stults-Kolehmainen et al. (2013) werd basketbal (N = 133) als teamsport vergeleken met de individuele sporten turnen (N = 14), zwemmen (N = 40), indoor track (N = 42) en worstelen (N = 12) op de hoogte aan satisfactie aan verbondenheid. De individuele sporten werden gezamenlijk vergeleken met de teamsport. Uit dit onderzoek bleek dat atleten in team-georiënteerde sporten een hogere satisfactie aan verbondenheid ervaren dan atleten in individueel georiënteerde sporten. Dit is een logisch gevolg omdat sporters in teamsporten onderling afhankelijk van elkaar zijn en wel samen moeten werken. Daarnaast trainen coaches de sporters in teamsporten om te werken als één geheel, omdat een goede samenwerking en onderlinge verbanden vaak worden gezien als de sleutel tot succes. Hierop aansluitend zou het dus kunnen zijn dat zaalvolleyballers (met 6 personen) een hogere satisfactie van verbondenheid ervaren dan beachvolleyballers (met 2 personen). *Hypothese 1* is dan ook dat

zaalvolleyballers gemiddeld hoger scoren op de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid in vergelijking met de beachvolleyballers.

Het zou zo kunnen zijn dat zaalvolleyballers juist deze sport kiezen om het verbondenheids-component, wat een grote rol speelt in zaalvolleybal, terwijl beachvolleyballers misschien meer gericht zijn op andere componenten van het spel. Wij verwachten dan ook dat zaalvolleyballers meer waarde hechten aan de behoefte verbondenheid, in vergelijking met de beachvolleyballers. Hierdoor verwachten we dat de relatie tussen satisfactie van de behoefte aan verbondenheid en intrinsieke motivatie sterker is voor de zaalvolleyballers dan voor de beachvolleyballers (*Hypothese 2*). Hierbij is beach/zaalvolleybal dus de moderator in de relatie tussen behoefte aan verbondenheid en intrinsieke motivatie (zie Figuur 1 in Bijlage A).

Verschillen in behoefte aan autonomie

Uit een onderzoek van Van de Pol et al. (2015) bleek dat atleten in individuele sporten meer waargenomen interesse van hun persoonlijke input ervaren vanuit hun coaches dan dat atleten in teamsporten dit ervaren. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat samenwerken in kleinere groepen leidt tot het gevoel van meer controle hebben over je activiteiten en op deze manier dus tot hogere gevoelens van autonomie leidt (Ames, 1992). Beachvolleyballers hebben meer bewegingsvrijheid in het veld, zij staan met twee personen in een veld van 8 x 8 meter terwijl zaalvolleyballers met zes personen in een veld van 9 x 9 meter staan. Dit leidt ertoe dat individueel gezien de beachvolleyballers in verhouding meer uitwijkmogelijkheden hebben dan de zaalvolleyballers en hierdoor waarschijnlijk ook meer verantwoordelijkheid en autonomie zullen ervaren. Daarnaast werken zaalvolleyballers vaak met vaste posities, wat betekent dat zij normaal gesproken alleen de bal moeten spelen zodra deze op zijn/haar positie komt. Bij beachvolleybal staan er maar twee mensen in het veld, dus zal de bal altijd gespeeld moeten worden door de ene, als de ander dit ook zojuist heeft

gedaan, ongeacht van waar de bal zich bevindt. Daarnaast hebben de spelers natuurlijk over het algemeen in een team van zes personen bij zaalvolleybal, minder autonomie/zeggenschap dan bij beachvolleybal met twee spelers. Tot slot wordt een zaalvolleybal-team grotendeels gevormd door de coach en heeft hij/zij veel invloed op het team: hij/zij bepaalt bijvoorbeeld wanneer spelers worden gewisseld. Bij beachvolleybal is er geen sprake van wisselers. Al deze verschillen tussen beach- en zaalvolleybal kunnen ertoe leiden dat de beachvolleyballers meer autonomie ervaren dan de beachvolleyballers. *Hypothese 3* is dan ook dat beachvolleyballers gemiddeld hoger scoren op de satisfactie van de behoefte aan autonomie in vergelijking met de zaalvolleyballers. Deze hypothese is in lijn met de verklaring van Ames (1992): ‘dat samenwerken in kleinere groepen leidt tot het gevoel van meer controle hebben over je activiteiten en op deze manier dus tot hogere gevoelens van autonomie leidt’, omdat de voorspelling is dat beachvolleyballers (in tweetallen) het gevoel hebben dat zij meer autonomie hebben in het spel dan zaalvolleyballers (met teams van zes).

Omdat sporters over het algemeen zelf de keuze hebben welke sport zij gaan beoefenen, gaan we er vanuit dat zij een bewuste keuze maken in het kiezen voor beach- of zaalvolleybal. In Nederland zijn er een stuk minder beachvolleybalclubs dan zaalvolleybalclubs, waardoor wij verwachten dat de beachvolleyballers bepaalde redenen hebben om juist deze specifieke sport te beoefenen. De hogere mate van autonomie zou een reden kunnen zijn om deze soort volleybalsport te kiezen. Als dit het geval is, dan verwachten wij dat de beachvolleyballers meer waarde hechten aan autonomie dan dat de zaalvolleyballers dit doen. *Hypothese 4* is dat de relatie tussen satisfactie van de behoefte aan autonomie en intrinsieke motivatie sterker is voor de beachvolleyballers dan voor de zaalvolleyballers (zie Figuur 1 in Bijlage A).

Methode

Poweranalyse

Voor het verzamelen van de data, is er een statistische power analyse uitgevoerd met het programma G*Power 3.1 om de benodigde steekproefgrootte te bepalen. In dit onderzoek is er gebruik gemaakt van MANOVA en multipele lineaire regressie, waardoor wij voor beide een G*Power-analyse hebben uitgevoerd. Bij beide analyses hebben we gebruik gemaakt van de gemiddelde effectgrootte 0.25 (Cohen, 1988), α foutkans = .05, Power ($1-\beta$ foutkans) = .80. Dit resulteerde in een vereiste steekproefgrootte van < 43 .

Participanten

Er namen 86 participanten deel aan het onderzoek. Hiervan hebben 31 participanten de vragenlijst niet volledig ingevuld of ze hebben de vragenlijst ingevuld met een hoofdsport die niet relevant is voor ons onderzoek. Daarnaast waren er 3 participanten die de vragen niet zorgvuldig of eerlijk hebben ingevuld of niet alles volledig begrepen hebben, ook deze participanten zijn verwijderd uit de dataset. Hierdoor bleef er een uiteindelijke steekproef over van 52 participanten, waarvan 15 beachvolleyballers (86,5% vrouw) en 37 zaalvolleyballers (80% vrouw). Al deze participanten zijn geboren in Nederland. De leeftijd waarop de participanten begonnen met beachvolleybal of zaalvolleybal varieerde van 5 tot 40 jaar ($M = 14.35$; $SD = 7.64$).

Procedure

De participanten hebben een online vragenlijst ingevuld van Van Yperen (2020). De vragenlijst kon zowel op een smartphone of tablet als op een laptop of desktop ingevuld worden. De Ethische Commissie van Psychologie (ECP) van de Rijksuniversiteit Groningen heeft ethische goedkeuring verleend voordat de data werd verzameld. De participanten zijn benaderd via Whatsapp en/of aangesproken buiten sociale media om. Er is hiermee dus gebruik gemaakt van een gemak steekproef in dit onderzoek. De vragenlijst werd afgenomen via het software programma *Qualtrics* en begon met een informed consent waarin het doel van het onderzoek beschreven werd. Daarnaast werd hierin aangegeven dat deelname

vrijwillig is, er geen risico's aan verbonden zijn en de gegevens vertrouwelijk en anoniem verwerkt worden. Ook werd er aangegeven dat het onderzoek ongeveer 20 tot 25 minuten zal duren. Tot slot werd toestemming gevraagd voor deelname aan het onderzoek (zie bijlage B). Vervolgens startte de vragenlijst. De participanten hadden een week de tijd om de vragenlijst in te vullen, zij konden de vragenlijst dus in delen invullen en op latere momenten hervatten. Na de vragenlijst ingevuld te hebben kregen de participanten feedback op diverse constructen, waaronder het construct drive, waar in dit onderzoek gebruik van werd gemaakt ("Wat zijn jouw basale drijfveren in jouw sport?"). De data van dit onderzoek is verzameld tussen 14 oktober 2021 en 15 november 2021.

Meetinstrumenten

In dit onderzoek is er gebruik gemaakt van de Nederlandse vragenlijst van Van Yperen (2020), waarbij in dit onderzoek alleen gebruik is gemaakt van de volgende subschalen:

Intrinsieke motivatie werd gemeten door middel van item twee, tien en veertien van de *Revised Sport Motivation Scale* (Pelletier et al., 2013). Bij deze items zijn er 7 antwoordmogelijkheden mogelijk op basis van een Likertschaal: deze loopt van (1) *helemaal niet* tot (7) *in extreem sterke mate*. Deze variabele heeft een acceptabele Cronbach's alfa ($\alpha = .79$). Dit geeft aan dat er sprake is van voldoende interne consistentie tussen de items van de schalen die gemeten zijn.

Autonomie satisfactie werd oorspronkelijk gemeten door middel van de vier items van *autonomie satisfactie* schaal. De variabele autonomie satisfactie werd gemeten op dezelfde manier als intrinsieke motivatie, dus door middel van de Likertschaal. De Cronbach's alfa van de *autonomie satisfactie* schaal was in eerste instantie slecht ($\alpha = .54$). Om deze reden is item één van de *autonomie satisfactie* schaal verwijderd, waardoor er

vervolgens een acceptabele Cronbach's alfa ontstond ($\alpha = .80$). Hierdoor zijn de analyses vervolgens uitgevoerd met de items twee tot en met vier van de *autonomie satisfactie* schaal.

Verbondenheid satisfactie werd gemeten door middel van de vier items van de *verbondenheid satisfactie* schaal. Deze variabele werd ook gemeten door middel van de Likertschaal. Cronbach's alfa van de *verbondenheid satisfactie* schaal is uitstekend ($\alpha = .91$). Daarom is er gebruik gemaakt van de volledige schaal van *verbondenheid satisfactie*. Alle gebruikte items staan uitgeschreven in bijlage C.

Resultaten

Assumpties

In dit onderzoek is er gebruik gemaakt van de volgende statistische analyses: independent samples t-test en multiple lineaire regressie analyse. Volgens Brace et al. (2016) zijn de assumpties hieronder geschikt voor de analyses:

Multipelle lineaire regressie

(1) Er is voldaan aan de assumptie van lineariteit tussen de onafhankelijke variabelen *autonomie satisfactie* en *verbondenheid satisfactie* en de afhankelijke variabele *intrinsieke motivatie*. (2) Aan de assumptie van de afwezigheid van multicollineariteit tussen de onafhankelijke variabelen *autonomie satisfactie* en *verbondenheid satisfactie* is voldaan ($VIF = 1.12$). Een VIF van 1 betekent dat er geen correlatie tussen de onafhankelijke variabelen is. (3) Ook is er voldaan aan de assumptie van homoscedasticiteit, de punten in het scatterplot van de residuen hebben geen patroon. (4) Er is ook voldaan aan de assumptie van onafhankelijkheid van observaties, er zijn geen proefpersonen die zowel in de beachvolleybal als in de zaalvolleybal groep zitten. (5) Tot slot is er ook aan de assumptie van normaliteit voldaan volgens de QQ-plot. Daarom is er bij de hypothesetoetsing gebruik gemaakt van multipelle lineaire regressie.

Multivariate analyse van variantie (MANOVA)

(1) De afhankelijke variabelen, *autonomie satisfactie* en *verbondenheid satisfactie* zijn beide gemeten op een continue schaal. Hiermee wordt er voldaan aan de eerste assumptie van continuïteit. (2) De tweede assumptie stelt dat de onafhankelijke variabele moet bestaan uit twee categorische onafhankelijke groepen, wat het geval is: *zaalvolleyballers* versus *beachvolleyballers*. (3) Volgens de derde assumptie moet er een onafhankelijkheid zijn wat betreft de observaties. Net als bij de assumptie van multipele lineaire regressie, is hier aan voldaan. (4) Verder moeten er volgens de vierde assumptie geen significante *outliers* zijn, deze waren niet aanwezig in de dataset dus ook aan deze assumptie is voldaan. (5) Volgens de QQ-plot is er ook aan de assumptie van normaliteit voldaan. (6) Tot slot stelt assumptie zes dat er moet worden voldaan aan de homogeniteit van de varianties. Dit kan worden getoetst aan de hand van de *Levene's test*, waarbij *autonomie satisfactie* ($F = 0.02; p = 0.88$) en *verbondenheid satisfactie* ($F = 1.32; p = 0.26$). Hierbij is er dus aan alle assumpties van de multivariate analyse van variantie voldaan.

Beschrijvende statistieken

In Tabel 1 (Bijlage A) is te zien dat er, tegen de verwachtingen in, geen relaties zijn tussen de onafhankelijke variabelen (*autonomie satisfactie* en *verbondenheid satisfactie*) en de afhankelijke variabele (*intrinsieke motivatie*).

Hypothesetoetsing

Hypothese 1 stelt dat zaalvolleyballers hoger scoren op *verbondenheid satisfactie* ten opzichte van beachvolleyballers, en *Hypothese 3* stelt dat beachvolleyballers gemiddeld hoger scoren op *autonomie satisfactie* ten opzichte van zaalvolleyballers.

Voor het toetsen van deze twee hypothesen is een MANOVA uitgevoerd, waaruit bleek dat er op multivariaat niveau een verschil was tussen beachvolleyballers en zaalvolleyballers ($F(2,49) = 4.74; p = .01$). Op univariaat niveau bleek dat de verschillen tussen beachvolleyballers en zaalvolleyballers op *verbondenheid satisfactie* significant zijn ($F(1,50)$

= 5.01; $p = .03$). De zaalvolleyballers ($M = 5.27$; $SD = 1.27$) scoorden hoger op *verbondenheid satisfactie* dan de beachvolleyballers ($M = 4.45$; $SD = .98$). *Hypothese 1* wordt hiermee empirisch ondersteund.

Het verschil tussen beachvolleyballers en zaalvolleyballers op *autonomie satisfactie* was niet significant ($F(1,50) = 1.18$; $p = .28$). *Hypothese 3* wordt hiermee verworpen.

De tweede hypothese stelt dat de relatie tussen *verbondenheid satisfactie* en *intrinsieke motivatie* sterker is voor de beachvolleyballers dan voor de zaalvolleyballers.

Om deze hypothese te toetsen is gebruik gemaakt van een hiërarchische regressieanalyse met *verbondenheid satisfactie* en dummyvariabele *zaal/beachvolleybal* (Stap 1), en hun interactie (Stap 2) als predictoren, en met *intrinsieke motivatie* als afhankelijke variabele. In Tabel 2 (Bijlage A) is te zien dat zowel de hoofdeffecten als het interactie-effect niet significant zijn. *Hypothese 2* wordt hiermee verworpen.

De vierde hypothese stelt dat de relatie tussen *autonomie satisfactie* en *intrinsieke motivatie* sterker is voor de zaalvolleyballers dan de beachvolleyballers. Hier is dezelfde regressie nogmaals uitgevoerd maar dan met de variabele *autonomie satisfactie* in plaats van *verbondenheid satisfactie*. Ook uit deze analyse blijkt dat zowel de hoofdeffecten als het interactie-effect niet significant zijn (zie Tabel 3, Bijlage A). *Hypothese 4* wordt hiermee verworpen.

Discussie

Uit eerder onderzoek van blijkt dat de satisfactie van de behoeftes autonomie en verbondenheid geassocieerd is met een hogere intrinsieke motivatie (Warburton et al., 2020; Léon et al., 2015; Sheehan et al., 2018; Ryan et al., 2000; Feldlaufer et al., 1988; Hirsch et al., 1987; Patrick et al., 1997; Xiang et al., 2017). Een hogere intrinsieke motivatie is geassocieerd met onder andere meer positieve emoties tijdens het uitvoeren van de activiteit, meer creatieve output, diepere verwerking van informatie en meer duurzame volharding (Deci

et al., 2014; Ryan et al., 2000). Dit is tegengesteld aan gecontroleerde motivatie, wat volgens Warburton et al. (2020) geassocieerd is met het niet vervullen van de behoeftes van de *Basic Psychological Need Theory* (Ryan et al., 1985).

In dit onderzoek werd verondersteld dat de satisfactie van de basisbehoefte per volleybalsport kan verschillen, ofwel dat de bron van intrinsieke motivatie verschillend kan zijn voor de verschillende sporten. Specifiek hebben we gekeken naar de verschillen in behoeftesatisfactie tussen beach- en zaalvolleyballers en of de behoeftes aan autonomie en verbondenheid zwaarder wegen in de relatie met intrinsieke motivatie voor respectievelijk beach- en zaalvolleyballers. Dit is interessant omdat dit extra informatie brengt over de verschillen tussen de volleybalsporten, ondanks dat er ook veel overeenkomsten zijn. Hier zou de coach dan bijvoorbeeld beter op kunnen inspelen waardoor elk individu in de volleybalsport zichzelf het beste kan ontwikkelen. Ook bij talentselectie kan dit een rol spelen, als het blijkt dat iemand een sterkere behoefte heeft aan verbondenheid, kan bijvoorbeeld de keuze gemaakt worden om deze persoon zaalvolleybal te laten spelen in plaats van beachvolleybal.

Uit de resultaten bleek dat het empirisch ondersteund werd dat zaalvolleyballers gemiddeld hoger scoren op de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid. Onze verklaring hiervoor is dat zaalvolleyballers met zes personen spelen en de coach meer gericht is op verbondenheid. Een andere reden die deze resultaten kan verklaren is dat de zaalvolleyballers ($M = 2.16$; $SD = .99$) gemiddeld vaker trainen per week dan beachvolleyballers ($M = 1.40$; $SD = .63$) ($F(50) = 1.63$; $p < .01$). Uit onderzoek van Festinger et al. (1950) bleek dat hoe vaker je iemand ziet, dit kan leiden tot een (onbewuste) grotere voorkeur voor dit specifieke individu, dit wordt ook wel het “*mere-exposure effect*” genoemd. Hierop aansluitend, is het een logisch gevolg dat hoe vaker je traint met dezelfde mensen, hoe sterker je band met deze mensen wordt en hoe meer satisfactie je ervaart van de behoefte aan verbondenheid.

Onze verwachting was dat de relatie tussen de satisfactie van behoefte aan verbondenheid en intrinsieke motivatie voor zaalvolleyballers sterker zou zijn dan voor beachvolleyballers. Dit bleek in ons onderzoek niet ondersteund te worden, wat zou betekenen dat voor zowel de beach- als de zaalvolleyballers satisfactie van de behoefte aan verbondenheid even belangrijk is voor hun intrinsieke motivatie. Het vervullen van de basisbehoeften is geassocieerd met intrinsieke motivatie en het niet vervullen van de basisbehoeften is geassocieerd met gecontroleerde motivatie (Warburton et al., 2020). In dit onderzoek hebben we ons alleen gericht op intrinsieke motivatie, waarbij we geen verschillen vonden tussen de groepen. Aangezien er dus blijkt dat er ook een associatie is met gecontroleerde motivatie, zou het wel zo kunnen zijn dat er bijvoorbeeld een zwakkere relatie is tussen de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid en gecontroleerde motivatie voor de beachvolleyballers in vergelijking met de zaalvolleyballers. Hierbij verwachten wij dus nog steeds dat de beachvolleyballers meer waarde hechten aan autonomie en de zaalvolleyballers aan verbondenheid, omdat wij er van uit gaan dat deze sporters bewust voor deze specifieke sporten kiezen. In vervolgonderzoek zou er dus gekeken kunnen worden naar de relatie met gecontroleerde motivatie in plaats van intrinsieke motivatie.

Daarnaast bleek dat er geen significante verschillen gevonden werden tussen de twee volleybalgroepen op de satisfactie van de behoefte aan autonomie, waardoor hiermee ook de bewering van Ames (1992) wordt tegengesproken. Ames (1992) beweerde dat samenwerken in kleinere groepen leidt tot het gevoel van meer controle hebben over je activiteiten en op deze manier dus tot hogere gevoelens van autonomie leidt. Het zou zo kunnen zijn dat de groepen misschien niet genoeg verschillen in grootte om een significant verschil te vinden. Ook zou het zo kunnen zijn dat de bewering van Ames (1992) niet klopt en er geen verschillen zijn omdat beide sporten teamsporten zijn. Onderzoek van Van de Pol et al. (2015) heeft namelijk wel aangetoond dat er significante verschillen in satisfactie van de behoefte

aan autonomie zijn tussen individuele sporten en teamsporten. Uit veel onderzoeken bleek dat de rol van de coach een grote invloed kan hebben op de satisfactie van de behoefte aan autonomie (Lim et al., 2009; Pelletier et al., 2001). Ook uit het onderzoek van Reynolds et al. (2015) bleek dat autonomie support vanuit de coach belangrijk is voor de motivatie van jongeren op sportgebied. Omdat er in dit onderzoek niet gekeken is naar de invloed van de coach op de volleyballers, zou het zo kunnen zijn dat hier verschillen in zitten en dat dit invloed heeft gehad op de uitkomsten. In vervolgonderzoek zou er gekeken kunnen worden of de coach als moderator invloed heeft op de relatie tussen beach- en zaalvolleybal en de satisfactie van de behoefte aan autonomie.

Aangezien er geen ondersteuning is gevonden voor de verschillen in satisfactie van de behoefte aan autonomie tussen beach- en zaalvolleybal, is het logisch dat er ook geen verschillen zijn gevonden in de relaties tussen de satisfactie van de behoefte aan autonomie en intrinsieke motivatie. Ook dit zou te maken kunnen hebben met de invloed van een coach dus dit zou in vervolgonderzoek meegenomen moeten worden. Daarnaast zou het ook zo kunnen zijn dat er gewoon geen verschillen zijn tussen de beach- en zaalvolleyballers op satisfactie van de behoefte aan autonomie en dat hierdoor ook de relatie met intrinsieke motivatie niet verschilt.

Limitaties en nader onderzoek

Een eerste limitatie van dit onderzoek is dat wij niet de volledige subschaal van *autonomie satisfactie* hebben kunnen meenemen. Items één tot en met vier van deze subschaal resulteerden in een Cronbach's alfa van .54. Na het verwijderen van item één werd de interne consistentie .80. Dit betekent dat de interne consistentie van deze subschaal uiteindelijk goed was, maar dat we hiervoor wel een item geschrappt hebben en dit kan invloed hebben gehad op de resultaten. Het is onduidelijk waarom de vier items samen tot een lage interne consistentie leiden.

Een volgende limitatie van dit onderzoek is dat het uitgevoerd is in tijden met COVID-19, dit heeft op meerdere manieren invloed op de data. Het eerste, belangrijke punt is dat er door het virus meerdere periodes zijn geweest waarin (team)sporten niet mochten worden uitgevoerd. Ook verschilt dit tussen de twee onderzochte vormen van volleybal, er is namelijk ook een periode geweest waarin buitensport (beachvolleybal) wel door mocht gaan en binnensport (zaalvolleybal) niet. De gebruikte vragenlijst van Van Yperen (2020) bevat de vragen “*In de afgelopen 12 maanden, hoe vaak trainde je gemiddeld per week*” en “*In de afgelopen 12 maanden, hoeveel uur trainde je gemiddeld per week*”. Sinds het moment dat de data verzameld is, leefden we al 12 maanden met corona, waardoor de antwoorden op deze vragen niet representatief zijn voor de ‘normale tijden’ zonder het virus. Daarnaast zal het ook invloed hebben gehad op de andere vragen. Het zou bijvoorbeeld zo kunnen zijn dat doordat mensen minder hebben kunnen sporten, zij minder of juist meer satisfactie van de behoeftes hebben ervaren. Hier kunnen met dit onderzoek geen conclusies uit getrokken worden, maar zou verder onderzocht kunnen worden in tijden waarbij het virus geen/een beperkte invloed heeft op het sportleven.

Ondanks dat de steekproef volgens de uitgevoerde poweranalyse groot genoeg is, is deze steekproef nog steeds beperkt en waarschijnlijk niet representatief voor alle beach- en zaalvolleyballers in Nederland. Het overgrote deel van de steekproef is geboren in Noord-Nederland, een veel kleiner deel van de steekproef is geboren in Midden- of Zuid-Nederland. Daarnaast is er gebruik gemaakt van een gemak steekproef: de onderzoekers hebben grotendeels zelf de individuen in de steekproef benaderd of zij zijn via-via benaderd. De onderzoekers hebben voornamelijk mensen uit Noord-Nederland zelf aangesproken, waardoor de meeste individuen uit de steekproef nu woonachtig zullen zijn in Noord-Nederland. Hier kan niet op gecontroleerd worden want deze data zijn niet meegenomen in het onderzoek. Daarnaast blijkt dat 82.7% van de steekproef scholier/student is en 84.6% vrouw. Dit wijst

erop dat dit onderzoek voornamelijk representatief is voor vrouwelijke scholieren/studenten die woonachtig zijn in Noord-Nederland en niet voor de gehele beach- en zaalvolleybal populatie in Nederland.

Ook is het belangrijk om te noemen dat in dit onderzoek de behoefte aan competentie achterwege gelaten is. Dit is gedaan omdat de aanname is dat de satisfactie op deze behoefte niet verschilt tussen deze twee sporten. Hier is namelijk geen literatuur over te vinden en ook zijn er volgens ons geen logische redenen te bedenken waarom beach- en zaalvolleyballers zouden verschillen op de satisfactie van de behoefte aan competentie. Mocht er een betekenisvolle hypothese ontstaan over het verschil tussen deze twee sporten op satisfactie van de behoefte aan competentie, dan zou dit een idee kunnen zijn voor een vervolgonderzoek.

Daarnaast bleek dat er in dit onderzoek verschillen waren gevonden in hoe vaak de sporters trainden. De zaalvolleyballers trainden gemiddeld vaker per week dan dat de beachvolleyballers dit deden. Hiermee is er een *confounding* variabele gevonden die ervoor gezorgd kan hebben dat de zaalvolleyballers meer satisfactie van de behoefte aan verbondenheid ervaarden dan de beachvolleyballers. Hierdoor kunnen wij niet meer concluderen dat de verschillen in de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid liggen aan het type volleybalsport, maar misschien juist wel aan het aantal trainingen per week.

Een laatste mogelijke limitatie van dit onderzoek is de invloed van coaches op de behoeftesatisfactie van de sporters. Zoals eerder benoemd is hier geen rekening mee gehouden in dit onderzoek, hoewel dit wel invloed kan hebben gehad op de data. Ook het aantal trainingen en de lengtes van de trainingen kan invloed hebben gehad op de data, hier zou in vervolgonderzoek ook rekening mee gehouden moeten worden. Tot slot is er sprake van een associatie in plaats van causaliteit, waardoor er niet valt vast te leggen waardoor de verschillen in de behoefte aan verbondenheid ontstaan. Hiervoor zou het een goed

vervolgonderzoek zijn om uit te zoeken waardoor deze verschillen precies ontstaan, dit kan belangrijke informatie opleveren voor coaches en de sporters zelf.

Praktische implicaties

Uit de resultaten van dit onderzoek bleek dat zaalvolleyballers gemiddeld hoger scoren dan beachvolleyballers op de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid. De meest logische verklaring hiervoor zou zijn dat het een teamsport is waarbij de coach normaal gesproken veel waarde hecht aan verbondenheid. Uit eerder onderzoek was al duidelijk dat sporters in teamsporten meer satisfactie van de behoefte aan verbondenheid ervaren dan sporters in individuele sporten, maar dit onderzoek brengt nog wat extra informatie. Namelijk dat het lijkt dat een teamsport met zes personen meer satisfactie van de behoefte aan verbondenheid met zich meebrengt dan teamsporten met twee personen. Met deze informatie zou je bijvoorbeeld kunnen zorgen dat beachvolleyballers trainen in grotere groepen, zodat zij mogelijk ook meer satisfactie van de behoefte aan verbondenheid ervaren.

Conclusie

Het doel van dit onderzoek was om de verschillen in behoefte satisfactie tussen beach- en zaalvolleyballers, en hun relatie met intrinsieke motivatie, te onderzoeken. Uit de data blijkt dat er alleen een significant verschil is tussen beach- en zaalvolleybal op satisfactie van de behoefte aan verbondenheid, waarbij zaalvolleyballers meer satisfactie rapporteren. Deze verschillen zijn mogelijk ook te verklaren door het aantal trainingen per week in plaats van het type volleybal. Er is geen verschil in satisfactie van behoefte aan autonomie tussen de twee soorten volleybal. Ook maakt het niet uit of een individu aan beach- of zaalvolleybal doet als je kijkt naar de relatie tussen de satisfactie van de behoefte aan verbondenheid/autonomie en intrinsieke motivatie, deze relatie is voor beide sporten even sterk. Voor verder onderzoek zou het goed zijn de externe validiteit te verhogen door een grotere steekproef te onderzoeken met participanten uit heel Nederland. Daarnaast zou het

goed zijn om dit onderzoek te repliceren buiten COVID-tijden omdat dit hoogstwaarschijnlijk invloed heeft gehad op de data. Daarbij wordt het aangeraden om de rol van coaches en het aantal en de duur van de trainingen, mee te nemen in het onderzoek. Deze aanpassingen aan het onderzoek kunnen ervoor zorgen dat er andere resultaten gevonden worden.

Referenties

- Ames, C. (1992). Achievement goals and the classroom motivational climate. In J. Meece & D. Schunk (Eds.), *Students' perceptions in the classroom: Causes and consequences*, 327- 348. Hillsdale, NJ: Erlbaum
- Brace, N., Snelgar, R., & Kemp, R. (2016). *SPSS for Psychologists* (6th edition). Palgrave Macmillan.
- Chen, B., Vansteenkiste, M., Beyers, W., Boone, L., Deci, E. L., Van der Kaap-Deeder, J., Duriez, B., Lens, W., Matos, L., Mouratidis, A., Ryan, R. M., Sheldon, K. M., Soenens, B., Van Petegem, S., & Verstuyf, J. (2015). Basic psychological need satisfaction, need frustration, and need strength across four cultures. *Motivation and Emotion*, 39(2), 216-236. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1007/s11031-014-9450-1>
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2014). The importance of universal psychological needs for understanding motivation in the workplace. *M. Gagné (Ed.), Oxford handbook of work engagement, motivation, and selfdetermination theory*, 13–32. New York: Oxford University Press.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The “what” and “why” of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*, 11, 227–268. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1104_01.
- Deci, E., & Ryan, R. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum.
- Feldlaufer, H., Midgley, C., & Eccles, J. S. (1988). Student, teacher, and observer perceptions of the classroom environment before and after the transition to junior high school. *The Journal of Early Adolescence*, 8, 133–156. <https://doi.org/10.1177/0272431688082003>

- Festinger, L., Schachter, S., & Bach, K. (1950). *Social pressures in informal groups*. New York: Harper.
- Hirsch, B. J., & Rapkin, B. D. (1987). The transition to junior high school: A longitudinal study of self-esteem, psychological symptomatology, school life, and social support. *Child Development, 58*, 1235–1243. <https://doi.org/10.2307/1130617>.
- IBM Corp. (2019). *IBM SPSS Statistics for Windows*, Version 26.0. Armonk, NY: IBM Corp.
- León, J., Núñez, J. L., & Liew, J. (2015). Self-determination and STEM education: Effects of autonomy, motivation, and self-regulated learning on high school math achievement. *Learning and Individual Differences, 43*, 156-163.
- Lim, B.S.C., & Wang, C.K.J. (2009). Perceived autonomy support, behavioural regulations in physical education and physical activity intention. *Psychology of Sport and Exercise, 10*, 52–60. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2008.06.003>.
- Patrick, H., Hicks, L., & Ryan, A. M. (1997). Relations of Perceived Social Efficacy and Social Goal Pursuit to Self-Efficacy for Academic Work. *The Journal of Early Adolescence, 17*(2), 109–128. <https://doi.org/10.1177/0272431697017002001>
- Pelletier, L.G., Fortier, M.S., Vallerand, R.J., & Brière, N.M. (2001). Associations among perceived autonomy support, forms of self-regulation, and persistence: A prospective study. *Motivation and Emotion, 25*, 279–306.
<https://doi.org/10.1023/A:1014805132406>
- Pelletier, L. G., Rocchi, M. A., Vallerand, R. J., Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2013). Validation of the revised sport motivation scale (SMS-II). *Psychology of sport and exercise, 14*(3), 329-341.
- Reynolds, A. J., & McDonough, M. H. (2015). Moderated and Mediated Effects of Coach Autonomy Support, Coach Involvement, and Psychological Need Satisfaction on Motivation in Youth Soccer, *The Sport Psychologist, 29*(1), 51-61.

- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2017). *Self-determination theory: Basic psychological needs in motivation, development, and wellness*. New York, NY: Guilford Publishing.
- Ryan, R. M., & Moller, A.C. (2017). Competence as Central, but Not Sufficient, for High-Quality Motivation, a Self-Determination Theory Perspective. In Elliot, A. J., Dweck, C. S., & Yeager, D. S., *Handbook of Competence and Motivation*, 214-232. New York: Guilford Publications
- Sheehan, R. B., Herring, M. P., & Campbell, M. J. (2018). Associations between motivation and mental health in sport: A test of the hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Frontiers in Psychology*, 9. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.3389/fpsyg.2018.00707>
- Stults-Kolehmainen, M. A., Gilson, T. A., & Abolt, C. J. (2013). Feelings of acceptance and intimacy among teammates predict motivation in intercollegiate sport. *Journal of Sport Behavior*. 36(3), 306-327.
- Van de Pol, P. K. C., Kavussanu, M., & Kompier, M. (2015). Autonomy support and motivation responses across training and competition in individual and team sports. *Journal of Applied Social Psychology*, 45(12), 697-710. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1111/jasp.12331>
- Van Yperen, N. W. (2020). *Sportmotivatie* [Data set]. Rijksuniversiteit Groningen.
- Warburton, V.E., Wang, J.C.K., Bartholomew, K.J. et al. Need satisfaction and need frustration as distinct and potentially co-occurring constructs: Need profiles examined in physical education and sport. *Motiv Emot* 44, 54–66 (2020). <https://doi.org/10.1007/s11031-019-09798-2>
- Xiang, P., Agbuga, B., Liu, J., & McBride, R. E. (2017). Relatedness need satisfaction, intrinsic motivation, and engagement in secondary school physical education. *Journal*

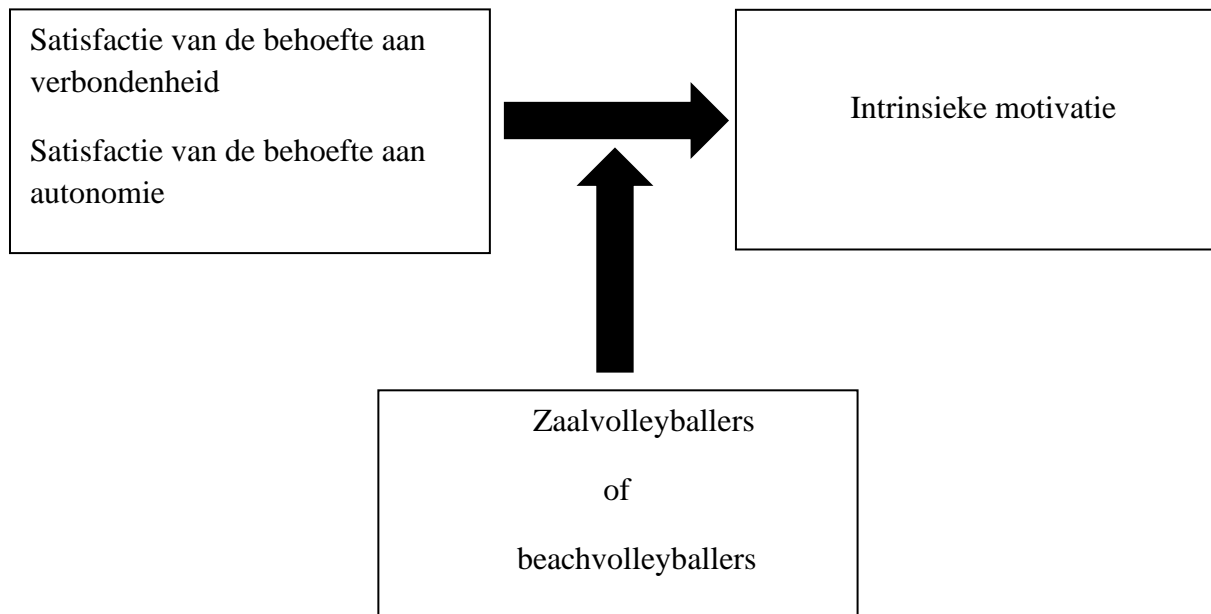

of *Teaching in Physical Education*, 36, 340–352. <https://doi.org/10.1123/jtpe.2017-0034>.

Bijlage A

Figuur 1

Verwachte relaties tussen de basisbehoeftes en intrinsieke motivatie

Tabel 1

Gemiddelden, standaarddeviaties en correlaties (n = 52)

Variabele	M	SD	2	3
1. Intrinsieke motivatie	4.70	.61	-.06*	.07*
2. Autonomie satisfactie	4.42	.94	-	.33**
3. Verbondenheid satisfactie	5.03	1.24	-	-

Opmerking. * $p > .05$ ** $p < .05$

Tabel 2

Hiërarchisch regressiemodel verbondenheid satisfactie

Predictor	B	95% BHI voor B		SE B	β	R ²	ΔR ²
		Ondergrens	Bovengrens				
Stap 1						-.02	.02
Constant	4.39***	3.59	5.18	.39			
Verbondenheid	.05	-.09	.20	.07	.11		
Beach/Zaal	.16	-.24	.55	.20	.12		
Stap 2						-.04	.00
Constant	4.31***	3.43	5.19	.44			
Verbondenheid	.07	-.10	.23	.08	.14		
Beach/zaal	.49	-1.28	2.27	.88	.37		
Interactie	-.07	-.45	.30	.19	-.26		

Noot. Afhankelijke variabele is intrinsieke motivatie

*** $p < .001$

Tabel 3

Hiërarchisch regressiemodel autonomie satisfactie

Predictor	B	95% BHI voor B		SE B	β	R ²	ΔR ²
		Ondergrens	Bovengrens				
Stap 1						-.03	.29
Constant	4.86***	4.03	5.70	.42			
Autonomie	-.05	-.23	.14	.09	-.07		
Beach/Zaal	.13	-.26	.51	.19	.09		
Stap 2						-.10	.00

Constant	4.87***	4.00	5.75	.44	
Autonomie	-.05	-.25	.15	.10	-.07
Beach/Zaal	.04	-1.56	1.65	.80	.03
Interactie	.02	-.34	.37	.18	.06

Noot. Afhankelijke variabele is intrinsieke motivatie

*** $p < .001$

Bijlage B

Toestemmingsformulier

Welkom!

Doel van het onderzoek:

Het doel van dit onderzoek is om inzicht te krijgen in de motivatie van sporters. Waarom vind je het leuk om te sporten? Of heb je de laatste tijd wat minderplezier in je sport? Waarom steek je energie in je sport?

Door de vragenlijst in te vullen...

- ... krijg je inzicht in je eigen motivatie om te sporten. Op basis van je antwoorden krijg je aan het eind feedback over je motivatie, mentale weerbaarheid en mindset
- .... help je ons (Rijksuniversiteit Groningen) om kennis te vergaren over de drijfveren van sporters van alle leeftijden en alle niveaus (van recreatiesporter tot topsporter). Deze kennis gebruiken we vervolgens om mensen met meer plezier te laten sporten, dropout te voorkomen, en sporttalenten een grotere kans te geven door te stromen naar het allerhoogste niveau.

Voor je begint:

- Je kunt de vragenlijst invullen via smartphone, tablet, of desktopcomputer.
- Je deelname aan dit onderzoek is geheel vrijwillig. Je hebt het recht om op ieder moment, en zonder opgave van reden, te stoppen met het onderzoek. Vanzelfsprekend hopen we dat je meedoet aan het onderzoek tot aan het eind.
- Je gegevens worden vertrouwelijk behandeld en anoniem verwerkt. Dat wil zeggen, je gegevens worden anoniem opgeslagen en rapportages bevatten uitsluitend groepsgemiddelden.

- Er zijn geen risico's verbonden aan deelname aan dit onderzoek.
- Het invullen van de vragenlijst zal ongeveer 25 minuten duren. Op de balk bovenin je scherm zie je hoe ver je bent in de vragenlijst.
- Als het onverhoopt niet lukt om de vragenlijst in één sessie af te ronden, dan kun je op een later tijdstip (maar binnen een week) het invullen hervatten. Via dezelfde link kom je automatisch op de plek waar je was gebleven.

Als je hieronder je keuze hebt gemaakt, ga je naar het volgende scherm door op het pijltje à rechts onderin te klikken.

- Ik heb de bovenstaande informatie gelezen en begrepen en heb besloten WEL deel te nemen aan het onderzoek.
- Ik heb de bovenstaande informatie gelezen en begrepen en heb besloten NIET deel te nemen aan het onderzoek.

Bijlage C

Items met betrekking tot de variabelen autonomie satisfactie, verbondenheid satisfactie en intrinsieke motivatie

Opmerking: bij “beach/zaalvolleybal” staat de genoemde hoofdsport van het individu.

Variabele	Item
Autonomie satisfactie	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” heb ik het gevoel dat ik moet doen wat anderen zeggen”
	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” beslis ik mee over dingen die belangrijk voor mij zijn.”
	“In <i>beach/zaalvolleybal</i> ” kan ik zelf bepalen wat goed voor me is als sporter.”
	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” voel ik me vrij om mijn eigen keuzes te maken.”
Verbondenheid satisfactie	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” heb ik vertrouwen in de mensen om mij heen.”
	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” kan ik bij anderen terecht als ik ergens mee zit.”
	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” heb ik èchte vrienden.”
Intrinsieke motivatie	“In “ <i>beach/zaalvolleybal</i> ” voel ik me deel van een team of groep.”

“Dit is mijn sport omdat ik het leuk vind om te leren in deze sport.”

“Dit is mijn sport omdat ik er plezier aan beleef om nieuwe acties en strategieën te ontdekken in deze sport.”

“Dit is mijn sport omdat het interessant is om te leren hoe ik mijzelf kan verbeteren in deze sport.”
